

Junácká hymna

D **G** **D**
Junáci vzhůru, volá den,

Hm **G** **A**
luh květem kývá, orosen,
sluníčko blankytem pílí,

Em **F#m A**
před námi pouť vede k cíli.

D **G** **D**
Junáci vzhůru volá den,

G **D** **G A D**
junáci vzhůru volá den.

Junáci, vzhůru, volá den!
Buď připraven buď připraven!
V obraně dobra a krásy,
dožiješ vlasti své spásy.
Junáci, vzhůru, volá den!
Buď připraven, buď připraven!

Amazonka

HopTrop

Byly krásný naše plány, byla jsi můj celej svět,
Ami **G** **Ami** **Hmi Bmi Ami** **D**
čas je vzal a nechal rány, starší jsme jen o pár let.
G **Hmi Bmi Ami**
Tenkrát byly děti malý, ale život utíká,
Ami **G** **Ami** **D**
už na "táto" slyší jinej, i když si tak neříká.

G
R: Nebe modrý zrcadlí se
E7 **Ami**
v řece, která všechno ví,
G
stejnou barvu jako měly
Ami **D**
tvoje oči džínový.

Kluci tenkrát, co tě znali,
všude, kde jsem s tebou byl,
"Amazonka" říkávali,
a já hrdě přisvědčil.

Tvoje strachy, že ti mládí
pod rukama utíká
vedly k tomu, že ti nikdo
"Amazonka" neříká.

R: Zlatý kráse cingrlátek,
jak sis časem myslela,
vadil možná trampskej šátek,
nosit dáls' ho nechtěla.

R: Teď jsi víla z paneláku,
samá dečka, samej krám,
já si přál jen, abys byla
pořád stejná, přísahám,
Ami **G**
pořád stejná, přísahám.

Amnestie

Karel Plíhal

Obvykle v Edur, tj. s kapodastrem na 4. políčku

1. Vnikl mi do bytu orangu - tan, ukrad mi vařič na propanbu - tan, čeho se

člověk dnes nedoži - je, v ZOO je od rána amnesti - e

Koukám jak v prádelním koši lama
Probírá se mýma košilama
Na WC mýval si pracky myje
V ZOO je od rána amnestie

V kuchyni huláká chameleón
že kávu pro všechny namele on
tapíři ničí tapisérie
V ZOO je od rána amnestie

Je celkem zbytečné zamykat se
Když letí sem zubr jak kamikadze
Tohohle zas někdo zneužije
Že v ZOO je od rána amnestie

Piraně ve vaně z tety Majky
Robjá si narýchlo piraňajky
Budou z ní rodinné relikvie
V ZOO je od rána amnestie

S panterem v zádech a v ostrém sprintu
Nějak jsem zapomněl na pointu
Abych vás nezklamal tak tady je
V ZOO je od rána amnestie.

Anděl

Karel Kryl

Kapo 2

G **Em** **G** **D7**
Z rozmláceného kostela v krabici s kusem mýdla
G **Em** **G** **D7**
přinesl jsem si anděla, polámali mu křídla,
G **Em** **G** **D7**
díval se na mě oddaně, já měl jsem trochu trému,
G **Em** **G** **D7**
tak vtiskl jsem mu do dlaně lahvičku od parfému.

G **Emi** **G** **D7**
R: A proto, prosím, věř mi, chtěl jsem ho žádat,
G **Emi** **G** **D7**
aby mi mezi dveřmi pomohl hádat,
G **Emi** **D7** **G** **Emi** **D7** **G**
co mě čeká a nemine, co mě čeká a nemine.

Pak hlídali jsme oblohu, pozorující ptáky,
debatující o Bohu a hraní na vojáky,
do tváře jsem mu neviděl, pokoušel se ji schovat,
to asi ptákům záviděl, že mohou poletovat.

R:

Když novinky mi sděloval u okna do ložnice,
já křídla jsem mu ukoval z mosazný nábojnice,
a tak jsem pozbyl anděla, on oknem odletěl mi,
však přítel prý mi udělá nového z mojí helmy.

R:

Básnířka

Jaromír Nohavica

Kapo 3

G **Hmi** **Emi D**
Mladičká básnířka s korálky nad kotníky
G **Hmi** **Emi**
bouchala na dvířka paláce poetiky,
D **G** **D** **Emi**
s někým se vyspala, někomu nedala, láska jako hobby,
Cmi **D** **GEmi Hmi Emi D**
pak o tom napsala sonet na čtyři doby.

Svoje srdce skloňovala podle vzoru Ferlinghetti,
ve vzduchu nechávala viset vždy jen půlku věty,
plná tragiky, plná mystiky, plná splínu,
pak jí to otiskli v jednom magazínu.

Bývala viděna v malém baru u rozhlasu,
od sebe kolena a cizí ruka kolem pasu,
trochu se napila, trochu se opila na účet redaktora
za týden nato byla hvězdou Mikrofóra.

Pod paží nosila rozepsané rukopisy,
ráno se budila vedle záchodové mísy,
můzou políbená, životem potřísněná, plná zázraků
a pak ji vyhodili z gymplu i z baráku.

Šly řeči okolím, že měla něco se esenbáky
Ať bylo cokoliv, přestala věřit na zázraky
Cítila u srdce, jak po ní přešla železná bota
Tak o tom napsala sonet ze života

Pak jednou v pondělí přišla na koncert na koleje,
a hlasem pokorným prosila o text Darmoděje,
Pero vzala, pak se dala tichounce do pláče,
/:A její slzy kapaly na její mrkváče:/

Bella Ciao

Am

Una mattina mi son svegliato,
O bella, ciao! Bella, ciao!

Am7

Bella, ciao, ciao, ciao!

Dm

Am

Una mattina mi son svegliato

E7

Am

e ho trovato l'invasor.

O partigiano, portami via,
O bella, ciao! Bella, ciao!
Bella, ciao, ciao, ciao!
O partigiano, portami via,
ché mi sento di morir.

E se io muoio da partigiano,
O bella, ciao! Bella, ciao!
Bella, ciao, ciao, ciao!
E se io muoio da partigiano,
tu mi devi seppellir.

Seppellire lassù in montagna,
O bella, ciao! Bella, ciao!
Bella, ciao, ciao, ciao!
E seppellire lassù in montagna
Sotto l'ombra di un bel fior.

E le genti che passeranno
O bella, ciao! Bella, ciao!
Bella, ciao, ciao, ciao!
E le genti che passeranno

Ti diranno «Che bel fior!»
«È questo il fiore del partigiano»,
O bella, ciao! Bella, ciao!
Bella, ciao, ciao, ciao!
«È questo il fiore del partigiano
morto per la libertà!»

Blízko Little Big Hornu

Greenhorns

Ami

Tam, kde leží Little Big Horn, je indiánská zem,

Dmi

tam přijíždí generál Custer se svým praporem,

Ami

Dmi

modrý kabáty jezdců, stíny dlouhých karabin,

Ami

A

a z indiánských signálů po nebi letí dým.

A

E7

Říkal to Jim Bridger: já měl jsem v noci sen,

A

pod sedmou kavalerií jak krví rudne zem,

D

kmen Siouxů je statečný a dobře svůj kraj zná,

E7

A

Ami

proč Custer neposlouchá ta slova varovná?

Tam blízko Little Big Hornu šedivou prérií
táhne generál Custer s sedmou kavalerií,
marně mu stopař Bridger radí: zpátky povel dej,
jedinou možnost ještě máš, život si zachovej.

R:

Tam blízko Little Big Hornu se vznáší smrti stín,
padají jezdci z koní, výstřely z karabin,
límce modrejch kabátů barví krev červená,
kmen Siouxů je statečný a dobře svůj kraj zná.

R:

Pak všechno ztichlo a jen tamtam duní nad krajem,
v oblaku prachu mizí Siouxů vítězný kmen,
cáry vlajky hvězdnatý po kopcích vítr vál,
tam uprostřed svých vojáků leží i generál.

R: ... Custer neposlouchal ...

Blowing in the wind

Bob Dylan

C **F** **C**
How many roads must a man walk down
 F **G**
before you call him a man
 C **F** **C** **Ami**
yes 'n' how many seas must the white dove sail
 C **F** **G**
before she sleeps in the sand
 C **F** **C**
yes 'n' how many times must the cannonballs fly
 F **G**
before they are forever banned?

F **G** **C** **Ami**
R: The answer my friend is blowing in the wind
 F **G** **C**
the answer is blowing in the wind.

How many years can a mountain exist
before it's washed to the sea
yes 'n' how many years can some people exist
before they're allowed to be free
yes 'n' how many times can a man turn his head
and pretend that he just doesn't see?

R:

How many times must a man look up
before he can see the sky
yes 'n' how many ears must one man have
before he can hear people cry
yes 'n' how many deaths will it take till he knows
that too many people have died?

R:

Blues Folsomské věznice

Jan Vyčítal

G

Můj děda bejval blázen, texaskej ahasver,

G7

a na půdě nám po něm zůstal ošoupanej kvér,

C

ten kvér obdivovali všichni kámoši z okolí

D7

G

a máma mi říkala: "Nehraj si s tou pistolí!"

Jenže i já byl blázen, tak zralej pro malér,
a ze zdi jsem sundával tenhleten dědečkův kvér,
pak s kapsou vyboulenu chtěl jsem bejt chlap all right
a s holkou vykutálenou hrál jsem si na Bonnie and Clyde

Ale udělat banku, to není žádněj žert,
sotva jsem do ní vlítnul, hned zas vylít' jsem jak čert místo jako
kočka já utíkám jak slon,
takže za chvíli mě veze policejní anton.

Teď vokno mřížovaný mně říká, že je šlus,
proto tu ve věznici zpívám tohle Folsom Blues.
pravdu měla máma, radila: "Nechod' s tou holkou!"
a taky mně říkala: "Nehraj si s tou pistolkou!"

Černej pasažér

Traband

Dmi **A**
Mám kufr plnej přebytečnejch krámů
Dmi
a mapu zabalenou do plátna
A
Můj vlak však jede na opačnou stranu
Dmi F Dmi F Dmi
a moje jízdenka je dávno neplatná

Někde ve vzpomínkách stojí dům, ještě vidím, jak se kouří z komína
V tom domě prostřený stůl, tam já a moje rodina

Moje minulost se na mě šklebí, a srdce bolí, když si vzpomenu
že stromy, který měly dorůst k nebi, teď leží vyvrácený z kořenů

B
R: Jsem černej pasažér
C F
Nemám cíl ani směr
B C F
vezu se načerno životem a nevím

B
Jsem černej pasažér
C F
Nemám cíl ani směr
B C A7
Vezu se odnikud nikam a nevím, kde skončím

Mám to všechno na barevný fotce, někdy z minulého století
Tu jedinou a pocit bezdomovce, si nesu s sebou jako prokletí

R:

Mám kufr plnej přebytečnejch krámů, a mapu zabalenou do plátna
Můj vlak však jede na opačnou stranu, a moje jízdenka je dávno
neplatná

Chicago 1933

Sto zvířat

Gm

Viš, jak to má těžký řadovej mafián

Cm

Víkendy a noci

Gm

A přesčasý pro svůj klan

Cm

D

Gm

R: Viš a ty platy, moh' bys mít vaty víc

Cm

D

Gm

D

Když něco zvoráš, tak nemáš zhola nic

Náboje si platíš A lízing na svůj vůz

Kníry, břitvy, nájem

I bouchačky, to je hnus

R:

Viš, jak špatně pouští Z kvádra čerstvá krev

Čím dál v horších cenách

A každej je tvůj šéf

R:

Cm

Gm

Viš hochu, v podsvětí

Cm

Gm

Pistole, mačety, injekce, provazy, roubíky zaplať si sám

Cm

D

Viš hochu, v podsvětí

Cm

D

Furt plať si sám

Já měl radši zůstat Dýler šampónů

Přidavky na děti

A život v rámci zákonů

Viš, a ty platy, moh' bys mít vaty víc A když jsi blbec, tak nemáš vůbec nic

Dajána

Paul Anka

G **Emi** **C** **D**
Lidé o ní říkají, že je v lásce nevěrná,
G **Emi** **C** **D**
ona zatím potají jediného v mysli má,
G **Emi** **C** **D**
na toho, kdo klid jí vzal, dnem i nocí čeká dál,
G **Emi** **C** **D** **G**
krásná, bláhová Dajána.

Ten, kdo jí klid navždy vzal, odešel si bůhvíkam,
Dajána má v srdci žal, žije marným vzpomínkám,
předstírá-li ve dne smích, pláče v nocích bezesných,
krásná, bláhová Dajána.

C **Cmi**
R: Srdce které zastesklo si
G **G7**
s úsměvem teď žal svůj nosí.
C **Cmi**
Stále však, čeká dál.
D
Óo óo óooo oooo..

Ospalá jde ulicí, nezbaví se lásky pout,
 sny, jež voní skořicí, sny, jež nelze obejmout,
 navždy bude sama snít, nenalezne nikdy klid,
 krásná, bláhová Dajána.

Šel včera městem muž, podomní obchodník,
šel, ale nejde už, krev skápla na chodník,
já jeho flétnu vzal a zněla jako zvon
a byl v tom všecken žal, ten krásný dlouhý tón,
a já jsem náhle věděl: ano, já jsem on, já jsem on.

R: Váš Darmoděj, vagabund osudů a lásek,
jenž prochází všemi sny, ale dnům vyhýbá se,
váš Darmoděj, krásné zlo, jed mám pod jazykem,
když prodávám po domech jehly se slovníkem.

Dědečkovy hodiny

Taxmeni

G D G C G D
V naší malé kuchyni tloukly staré hodiny dlouhých devadesát let
G
na stěně.
D G C G můj
děda řadu let vstával ráno přesně v pět, sám je natahoval
D G
každoděnně.
C G A7
Byly koupeny v den, kdy byl děda narozen, vždycky rád poslouchal
D
jejich hlas.
G D D C G D G
Život dál se vlek a devadesát let je jen krátký čas...

G C G C G
R: Kráčely rok za rokem dědečkovým životem.
D G C G
Jednou ráno zůstal spát život má svůj pevný řád, to snad zná
D G
každý z nás...

Napřed kluk, za pár let statný muž a potom kmet,
černý vlas ctihodné šediny.
Člověk stárne je to tak, život jede jako vlak,
ať ho ženou roky, nebo vteřiny.

Přitom rok od roku tikaly mu do kroku
hodiny, které měl tolik rád.
Život se dál vlek, za devadesát let,
náhle zůstal stát.

R:

Po té noci ledové, přišlo jitro zářivé,
domem zní zase pláč dítěte.
To náš nový syn, způsobem obvyklým,
říká nám, že je rád na světě.
V naší malé kuchyni, visí nové hodiny,
místo těch, které jsou teď ve smetí.
Začaly tik - tak vesele počítat nové století.

R: Budou kráčet rok za rokem, celým naším životem.
A svým hlasem budou nás varovat co umí čas,
když se rozletí...

Dej mi duše

Hmi **G** **A** **D**
:Turínskými: :ulicemi: :toulají se: :darebáci:
Emi **A** **D** **Hmi**
:začínat si: :něco s nimi: :nikomu se: :nevyplácí:

Hmi **G** **Emi** **D** **A**
R: Dej mi duše, dej mi duše, ostatní si všechno vezmi,
Hmi **G** **D** **A**
dej mi duše, ostatní si vem, hned vem.
Hmi **G** **Emi** **D** **A**
Dej mi duše, dej mi duše, prosím Pane odpověz mi,
D **G** **D** **A**
ať jsou děcka doma v srdci Tvém.

Turínskými ulicemi bloudívají Boží děti,
oči se jim zakalily, chodí jenom po paměti.

Kdo se lidé, kdo se najde, kdo na sebe zapomene,
kdo dá vodu drobotině k trestu žízně odsouzené.

Cesta, která doposavad je jen málo prošlapaná,
provokuje k prošlapaní turínského kněze Jana.

Shromažďuje pány kluky, žádného z nich neodmítá,
pod ochranou Matky Boží roste živá komunita.

Staví domy, staví hřiště, nezná míru v rozdávání,
kluci vědí, že jsou Janem bezvýhradně milováni.

Dobré dílo zanedlouho rozrůstá se misiemi,
Boží slovo rodem z Becchi oslovuje celou zemi.

I našimi ulicemi bloudívají Boží děti,
oči se jim zakalily, chodí jenom po paměti.

Kdo se lidé, kdo se najde, kdo na sebe zapomene,
kdo dá vodu drobotině k trestu žízně odsouzené.

Depardieu

Wohnout

H H7 Emi
Život je báseň od Rasputina,
H H7 Emi
chvíli je krásnej, chvíli je dřina.

H H7 Emi
Život je báseň od Mandelstamma,
H H7 Emi
chvíli pohádka a chvíli drama.

H Emi
Jeden si řekl, že by moh' bagetu prodat za piroh,
H Emi
sklenici vína za stakana, Porsche za soba s parohama.
H Emi
A v srdci místo Eiffelovky, chovat si drahou flašku vodky
F# H7
a v baretu v kabaretu... hrát ruskou ruletu.

Emi Hmi Ami Emi
R: Řek' Gerard Depardieu, že už se mu víno dobře nepije
C G H7
a tak sbohem milá Francie, teď budu pít vodku.
Emi Hmi Ami Emi
Řádí, chlastá, obcuje a kazačok na parketu tancuje
C G H7
a přes všechny svý partie, už nevejde se na fotku.

Život je báseň jak od Puškina,
chvíli je smutnej, chvíli je psina.
Změna v něm číhá tak jako mina,
než tě vystřelí jak Gagarina.

Jeden si řekl, že by moh' vyměnit Brie za tvaroh
a Tour de France za ruská kola a Molliera za Gogola
a viržinka za rudý máččka a taky kankán za kozáčka
a v baretu v kabaretu... hrát ruskou ruletu.

R:

Emi

H7

Život je tvrdý, nezralý mango.

H7/9- *

Emi

Když rozpadne se, je plný vos.

Emi

H7

H7/9-

Emi

Žít je však lehký, jako když tango písni tě nese a ty jsi boss.

Jeden si řekl kurva fix, co na tom, že jsem Obelix
a že i když ji mám jako z praku, jsem Cyrano z Bergeracu,
co se jednou až po uši zamiloval do Marfuši
a teď je jako v pugetu... v plném rozkvětu.

R: Je jedno, jestli Marseille, Moskva nebo Paříž,
když máš dobrou koktejl, nezáleží kde paříš.
Je jedno jestli ječná, Beluga či Staličná,
ať už Champagne nebo rosé znalec má srdce v nose.

A kdo má srdce v nose tomu je přeci šumák,
že si chlástá co chce i když má ruder čumák.
Je jedno kde si žije a kde hýří a kde pije
v srdcích nám stále bije Gérard Depardieu.

* x21212

Dokud se zpívá

Jaromír Nohavica

C Emi Dm7 F C Emi Dm7 G
Z Těšína vyjíždí vlaky co čtvrt hodinu,
C Emi Dm7 F C Emi Dm7 G
včera jsem nespal a ani dnes nespočinu,
F G C Ami G
svatý Medard, můj patron, tůká si na čelo,
F G F G C Emi Dm7 G
ale dokud se zpívá, ještě se neumřelo.

Ve stánku koupím si housku a slané tyčky,
srdce mám pro lásku a hlavu pro písničky,
ze školy dobře vím, co by se dělat mělo,
ale dokud se zpívá, ještě se neumřelo.

Do alba jízdének lepím si další jednu,
vyjel jsem před chvílí, konec je v nedohlednu,
za oknem mihá se život jak leporelo,
ale dokud se zpívá, ještě se neumřelo.

Stokrát jsem prohloupil a stokrát platil draze,
houpe to, houpe to na houskové dráze,
i kdyby supi se slítali na mé tělo,
tak dokud se zpívá, ještě se neumřelo.

Z Těšína vyjíždí vlaky až na kraj světa,
zvedl jsem telefon a ptám se: "Lidi, jste tam?"
A z veliké dálky do uší mi zaznělo,
|: že dokud se zpívá, ještě se neumřelo. :|

Franky Dlouhán

František Nedvěd

Předehra: **F - G - C**

C **F** **C**
Kolik je smutného, když mraky černé jdou
G F C
lidem nad hlavou, smutnou dálavou,
C F C
já slyšel příběh, který velkou pravdu měl,
G F C
za čas odletěl, každý zapomněl.

G
R: Měl kapsu prázdnou Frankie Dlouhán,
F C
po Státech toulal se jen sám,
F C G
a že byl veselej, tak každěj měl ho rád.
F C Ami
tam ruce k dílu mlčky přiloží a zase jede dál,
F G
a každý, kdo s ním chvílku byl,
F G C G C G
tak dlouho se pak smál.

Tam, kde byl pláč, tam Frankie hezkou píseň měl,
slzy neměl rád, chtěl se jenom smát.
A když pak večer ranče tiše usínaj,
Frankův zpěv jde dál, noci s písni dál.

R:

Tak Frankieho vám jednou našli, přestal žít,
jeho srdce spí, tiše, smutně spí.
Bůhví jak, za co, tenhle smíšek konec měl,
farář píseň pěl, umíráček zněl.

Gastrosexuál

Wohnout

Kapo 3

Emi D A Emi

Můj doktor sebou sek, a málem to neustál
Viš, jak mu to tehdy řek, že jsem gastrosexuál
Ale jen se z lehu zved, přísně se zazubil

Emi D A C

blíž jsem si k němu sed a všechno mu vyklopil

Ami D Emi C

R: Do příboru se ošatím a nebude mi zima

Ami D Emi C

stříknu pivo na rukávy a kolu do gatí

Ami D Emi C

vzít si boty z kaviáru není volovina

Ami D Emi

na léto si pak uvařím šaty koprový

Doktor řek: „No pane Homola, tím jste mě zaskočil
Přemýšlím stále dokola, čím bych vás vyléčil.
S tou tváří vaší nevinou já bych nemarodil
zkuste svůj úlet rozvinout.“ Doktor mi poradil

D A Emi

R: a gulášový fiží

Nohavičky z marcipánu s vanilkovou příchutí

šál mazaný brušetou z tymiánu

a knoflíky ze salámu kulatoučký vykrojím

R:

Halleyova kometa

Slávek Janoušek

G **Hmi**
Courám se vesmírem už celá staletí,
Ami **C** **G**
daleko do tmy a zas šup ke Slunci do tepla, jsem svěží,
Hmi
a silák Jupiter přede mnou baletí,
Ami **C** **G**
často mě zdrží, ale vždy jsem mu utekla, jsem silná.

Však nejvíc mě pobaví ta modrá kulička
od Slunce třetí, co s lidmi se otáčí, jsou bezva,
jsou se vším hned hotoví, pro ně jsem staříčká,
kus ledu, co letí, pak se přiblížit postačí.

G **Hmi**
R: [: Uživejte světa, blíží se kometa,
Ami **C** **G**
uživejte světa, blíží se kometa. :]

Halleyova kometa mě v poslední době zvou,
ach, Edmond Halley, ó, jak ten mě miloval, byl bezva,
však sešel ze světa, než jsem jednou cestu svou
oběhla kolem, už na mě nepočkal.

R:
To tenkrát na účet nám, kometám, připsali
mory a války, i to, že třeba chleba ztvrd', jsou bezva,
papež mohl poroučet, komety nedbaly,
a tak jsi kacíř, a potentát měl z toho smrt.

Teď už to prostě není to, to, co to bývalo,
byla jsem metlou božího hněvu, moc silná,
procesí prosilo, šílelo, zpívalo,
já byla mečem pro jejich hlavu.

R:

Když jsem zde byla naposled, to zas našli jed v ohonu,
psali rok deset a měli strach, že je otrávím, jsou bezva,
jedni se sami trávili, druzí létali v balónu,
žít či se věšet, to já jim nepovím.

Většina vzývala Františka Josefa,
báťušku cara či císaře Viléma, jsou bezva,
a když válka začala, s kým má být kometa?
Ach, co se starám, s těma či s tamtěma?

R:

Slunce mi kartáčem můj ohon rozčesá
jak na hlavě každé vlasaté sexbomby, jsem svěží,
a lidičky hned pláčem prosí svá nebesa,
ale jak zmizím, už zas myslí na bomby.

R:

Tak to jsem zvědavá, co nyní chystají,
jaké zas šprýmy a jestli mě nafotí, jsem svěží,
kdekdo je potkává, do kosmu lítají,
dokonce prý mi poletí naproti, jsou bezva.

Courám se vesmírem, kdeco mě potěší,
lidi si myslí, že vše je tu pro ně snad, jsou bezva,
prý se psaným papírem spor o vesmír vyřeší,

G D

kdoví, co najdu v roce dva tisíce šedesát dva ...

R: 2x

Hardy

Greenhorns

C **F**
Jó, vo poslední pranici měl Hardy mušku zlou
G **C**
a teď ho k Fordu vedou a čtyři na něj jsou,
F
to když si na něj vyšláp' sám policejní šéf,
G **C**
nechtěl, aby znovu tekla krev.

G **C**
R: A teď mu zní, teď mu zní poslední, poslední
G **C**
zvonění, jó, pohřební,
F
v okolí se každej bál, koho sejme Hardy dál
G **C**
a marně za ním oddíl vojska hnal.

Ten Hardy prostě neuměl bez pistole žít,
teď v pekle si dá nalejt a tam se cejtí líp,
jeho stín se plouží v noci častokrát
tam, kde musel Hardy hlavu do oprátky dát.

R:

Hlídač krav

Jaromír Nohavica

C
Když jsem byl malý, říkali mi naši:
"Dobře se uč a jez chytrou kaši,
F G C
až jednou vyrosteš, budeš doktorem práv,
takový doktor sedí pěkně v suchu,
bere velký peníze a škrábe se v uchu,"
F G C
já jim ale na to řek': "Chci být hlídačem krav."

C
R: Já chci mít čapku s bambulí nahoře,
jíst kaštany a mýt se v lavoře,
F G C
od rána po celý den zpívat si jen,
F G C
zpívat si: pam pam pam ...

K vánocům mi kupovali hromady knih,
co jsem ale vědět chtěl, to nevyčet' jsem z nich:
nikde jsem se nedozvěděl, jak se hlídají krávy,
ptal jsem se starších a ptal jsem se všech,
každý na mě hleděl jako na pytel blech,
každý se mě opatrně tázal na moje zdraví.

R:
Dnes už jsem starší a vím, co vím,
mnohé věci nemůžu a mnohé smím,
a když je mi velmi smutno, lehnu si do mokré trávy,
s nohama křížem a s rukama za hlavou
koukám nahoru na oblohu modravou,
kde se mezi mraky honí moje strakaté krávy.

R:

Hrobař

Premier

D

V mládí jsem se učil hrobařem,

Hmi

jezdit s hlinou, jezdit s trakařem,

G

A7

kopat hroby byl můj ideál.

Jezdit s hlinou, jezdit s vozíkem,
s černou rakví, s bílým pomníkem,
toho bych se nikdy nenadál.

Že do módy přijde kremace,
černý hrobař bude bez práce,
toho bych se nikdy nenadál.

Kolem projel vůz milionáře,
záblesk světel pad' mi do tváře,
marně skřípěj' kola brzdící.

Stoupám vzhůru, stoupám ke hvězdám,
tam se s černou rakví neshledám,
sbohem, bílé město zářící.

Sbohem, moje město,
vzpomínat budu přesto,
jak jsem poznal tvůj smích a tvůj pláč.

Na na na ...

Hřebík (Sadista)

G

Nad starým hrobem zakrákoral havran, sešli se čtyři hrobníci.

Em

C

Nejstarší zased za piáno a zpustil píseň truchlící.

D

Táhni pryč gonzále hnusnej, já už tě nechci viděti.
To mi vtloukal fotr stále a já to musel zpívatí.

Když jsem se vracel jednou domů, čekal tam na mě za rohem.
Opovážil se mi dátí ránu, tak jsem ho sejmul kladivem.

Za týden měl příma funus, do hrobu ho dávali.
Já jsem se tomu hrozně chechtal, lidi po mě flusali.

Pak mě bylo líto mámy, co si počne bez táty.
Tak jsem ji vzal do elektrárny, a praštil jsem s ní o dráty.

V poledne v tom okamženi strýček vchází do dveří.
Moje malé dělo pálí. budu ho mít k večeři.

Dědečka jsem spálil v peci, bábu v studni utopil.
Bráchovi jsem zlámal hnáty, pak jsem je z okna vyhodil.

Pak mě začala štvát stará, byla s ní houby zábava.
Od hlavy až k patě bílá, tak jsem ji praštil do čela.

Teď už mám od všech svatejch pokoj, byla to práce pro kata.
Odvedli mě esenbáci, nadělal jsem z nich morčata.

Teď už vám to povím krátce, mám poslední hodinku.
Budu vyset na oprátce, za vyvražděnou rodinku.

Jdou po mně jdou

Jaromír Nohavica

D G D
Býval jsem chudý jak kostelní myš,
F#mi Hmi A
na půdě půdy jsem míval svou skrýš,
G D A Hmi
[: pak jednou v létě řek' jsem si: bať,
G D G D
svět fackuje tě, a tak mu to vrať.:]

Když mi dát nechceš, já vezmu si sám,
zámek jde lehce a adresu znám.
[: Zlato jak zlato, dolar či frank,
tak jsem šel na to do National Bank.:]

D G D
R: Jdou po mně, jdou, jdou, jdou,
F#mi Hmi A
na každém rohu mají fotku mou,
G D A Hmi
kdyby mě chytli, jó, byl by ring,
G D C G A D G D
tma jako v pytli je v celách Sing-sing. Jé, Jé...

Ve státě Iowa byl od poldů klid,
chudinká vdova mi nabídla byt,
[: byla to kráska, já měl peníze,
tak začla láska jak z televize. :]
Však půl roku nato řekla mi: "Dost,
tobě došlo zlato, mně trpělivost,
[: sbal svých pár švestek a běž si, kam chceš,"
tak jsem na cestě a chudý jak veš. :]

R:

Teď ve státě Utah žiju spokojen,
pípu jsem utáh' a straním se žen,
[: kladou mi pasti a do pastí špek,
já na ně mastím, jen ať mají vztek. :]

R: Jdou po mně jdou, jdou, jdou,
na nočních stolcích mají fotku mou,
kdyby mě klofly, jó, byl by ring,
žít pod pantoflí je hůř než v Sing-sing. Jé, Jé...

Jesse James

Greenhorns

C **F** **C**
Jesse James chlapík byl, hodně lidí odpravil,
G
vlaky přepadával rád,
C **F** **C**
boháčům uměl brát, chudákům dával zas,
G **C**
přál bych vám, abyste ho mohli znát.

F **C**
R: Jó, Jesse ženu svou tady nechal, ubohou,
G
a tři děcka, říkám vám,
C **F** **C**
ale tenhle přítel hadí, ten vám Jesse zradí,
G **C**
já vím, tenkrát v noci prásk' ho sám.

Jednou vám byla noc, měsíc tenkrát svítil moc,
když tu vláček zůstal stát,
kdekdo ví, že ten vlak přepad' James-kabrňák
Jesse sám, se svým bráchou akorát.

R:

Jedenkrát Jesse James sedí doma za stolem
a svým dětem vypráví,
Robert Ford v nočních tmách připlíží se jako vrah
a von vám Jesse Jamese odpraví.

R:

Jó třešně zrály

Greenhorns

G **D7** **G**
Jó, třešně zrály, zrovna třešně zrály,
H7 **Emi** **Ami** **D7** **G - D7**
sladký třešně zrály a teplej vítr vál
G **D7** **G**
a já k horám v dáli, k modrej m horám v dáli,
H7 **Emi** **Ami** **D7** **G**
sluncem, který pálí, tou dobou stádo hnal.

G **Emi** **Ami** **D7** **G**
R: Jó, třešně zrály, sladký třešně zrály,
H7 **Emi C** **Ami** **D7** **G - D7**
sladký třešně zrály, a jak to bylo dál?

Tam, jak je ta skála, ta velká bílá skála,
tak tam vám holka stála a bourák opodál,
a moc se na mne smála, zdálky už se smála,
i zblízka se pak smála a já se taky smál.

R:

Řekla, že už dlouho mě má ráda, dlouho mě má ráda,
dlouho mě má ráda, abych prej si ji vzal,
ať nechám ty svý stáda, že léta pilně střádá,
jen abych ji měl rád a žil s ní jako král.

R:

Pokud je mi známo, já řek' jenom: dámo,
milá hezká dámo, zač bych potom stál,
ty můj typ nejsi, já mám svoji Gracie,
svoji malou Gracie, a tý jsem srdce dal.

R:

Jó, u tý skály dál třešně zrály,
sladký třešně zrály a vlahej vítr vál,
a já k horám v dáli, k modrej m horám v dáli,
sluncem, který pálí, jsem hnal svý stádo dál.

John Brown

G

Černý muž pod bičem otrokáře žil,

C

G

černý muž pod bičem otrokáře žil,

Emi

černý muž pod bičem otrokáře žil,

Ami

D7

G

kapitán John Brown to zřel.

G

C

G

R: Glory, glory, haleluja, glory, glory, haleluja,

Emi

Ami

D7

G

glory, glory, haleluja, kapitán John Brown to zřel.

[: Sebral z Virginie černých přátel šik, :]

sebral z Virginie černých přátel šik,

prapor svobody pak zdvih'.

[: Hrstka statečných však udolána jest, :]

hrstka statečných však udolána jest,

kapitán John Brown je jat.

[: Zvony Charlestonu z dále temně zní, :]

zvony Charlestonu z dále temně zní,

Johnův den to poslední.

[: John Brown mrtev jest a jeho tělo tlí, :]

John Brown mrtev jest a jeho tělo tlí,

jeho duch však kráčí dál.

John Hardy

Grennhorns

C

John Hardy, to byl malej chudinka,

Ami **C**

měl za pasem pár bouchaček,
v západním pohraničí chlapa voddělal,

Ami (C) **(G)** **(C)**

[: chtěl utýct bez voplejtaček. :]

John Hardy nad karetním stolkem stál

a do hry nechtělo se mu,
nahnědlá holka dolar na stůl hodila:

[: "Rozdejte taky Hardymu!" :]

John Hardy čtyři karty vytáhnul,

a Číňan sebral jenom dvě,
John vytáh' moc, tak Číňan shrábnul bank

[: a John mu pomoh' do rakve. :]

Chtěl chytit John vlak směrem na východ,

ve tmě si ale spletl trať,
najednou cítí ruku šerifa:

[: "Já musím želízka ti dát!" :]

Přivedli Johna pod šibenici

a zbejvala jen chvílička,
já zaslech' jeho slova poslední:

[: [: "Pravdu má jenom bouchačka! :] :]

Když náš táta hrál

Grennhorns

G

Když jsem byl chlapec malej, tak metr nad zemí,

C

G

scházeli se farmáři tam u nás v přízemí,

mezi nima můj táta u piva sedával

D7

G

C

G

D7

G

a tu svoji nejmilejší hrál.

Teď už jsem chlap jak hora, šest stop a palců pět,

už jsem prošel celý Státy a teď táhnu zpět,

kdybych si ale ve světě moh' ještě něco přát,

tak zase slyšet svýho tátu hrát.

Ta písnička mě vedla mým celým životem,

když jsem se toulal po kolejích, žebral za plotem,

a když mi bylo nejhůř, tak přece jsem se smál,

když jsem si vzpomněl, jak náš táta hrál.

To už je všechno dávno, táta je pod zemí,

když je noc a měsíc, potom zdá se mi,

jako bych od hřbitova, kam tátu dali spát,

zase jeho píseň slyšel hrát.

Kometa

Jaromír Nohavica

Ami

Spatřil jsem kometu, oblohou letěla,
chtěl jsem jí zazpívat, ona mi zmizela,

Dmi G7

zmizela jako laň u lesa v remízku,

C E7

v očích mi zbylo jen pár žlutých penízků.

Penízky ukryl jsem do hlíny pod dubem,
až příště přiletí, my už tu nebudem,
my už tu nebudem, ach, pýcho marnivá,
spatřil jsem kometu, chtěl jsem jí zazpívat.

Ami

Dmi

R: O vodě, o trávě, o lese,

G7 C

o smrti, se kterou smířit nejde se,

Ami Dmi

o lásce, o zradě, o světě

E E7 Ami

a o všech lidech, co kdy žili na téhle planetě.

Na hvězdném nádraží cinkají vagóny,
pan Kepler rozepsal nebeské zákony,
hledal, až našel v hvězdářských triedrech
tajemství, která teď neseme na bedrech.

Velká a odvěká tajemství přírody,
že jenom z člověka člověk se narodí,
že kořen s větvemi ve strom se spojuje
a krev našich nadějí vesmírem putuje.

R: Na na na ... **Ami, Dmi, G7, C,**

Ami, Dmi, E, E7, Ami

Spatřil jsem kometu, byla jak reliéf
zpod rukou umělce, který už nežije,
šplhal jsem do nebe, chtěl jsem ji osahat,
marnost mne vysvlékla celého donaha.

Jak socha Davida z bílého mramoru
stál jsem a hleděl jsem, hleděl jsem nahoru,
až příště přiletí, ach, pýcho marnivá,
my už tu nebudem, ale jiný jí zazpívá.

Ami

Dmi

R: O vodě, o trávě, o lese,

G7

C

o smrti, se kterou smířit nejde se,

Ami

Dmi

o lásce, o zradě, o světě

E

E7

Ami

a o všech lidech, co kdy žili na téhle planetě.

Laudato si

E

R: Laudato sii, o mi signore,

C#mi

laudato sii, o mi signore,

A

laudato sii, o mi signore,

H

laudato sii, o mi signore.

Dík za všechno, co stvořil's Pane,
dík za teplo, když slunce plane,
dík za hvězdy, za vánek svěží,
dík za vodu, za hudbu z věží.

R:

Dík za vesmír, planetu Zemi,
dík za chvíle, kdy dobře je mi,
za přírodu, když všechno vzkvétá,
moře, hory, za krásu světa.

R:

Za to všechno dík ti vzdáváme,
spolu s bratry žalmy zpíváme,
ať každý z nás, z blízka i z dále,
celým srdcem tě, Pane, chválí!

R:

Lod'ka

D Tak byla jedna loďka malá
A
D tak byla jedna loďka malá
A
na moři nik nik nikdy nebyla
D
na moři nik nik nikdy nebyla
A **D**
ohé ,ohé, ohé

A **D**
R: Ohé ohé matelots, matelots naviguez sur les flote
A **D**
Ohé ohé matelots, matelots naviguez sur les flote

|: Když šest neděl na moři byla :|
|: tu náhle do-do-došly zásoby :|
ohé, ohé, ohé

R: Ohé ohé matelots...

|: Los tahali o slámku krátkou :|
|: by zvěděli, kdo, kdo má sněden být :|
ohé, ohé, ohé

R: Ohé ohé matelots...

|: Los pad na toho nejmladšího :|
|: snědli ho s bí-, s bí, s bílou omáčkou :|
ohé, ohé, ohé

R: Ohé ohé matelots...

Lodníkův lament

HopTrop

Emi G D G D G
Já snad hned, když jsem se narodil, na bludnej kámen šláp',
D Emi D Emi
a do školy moc nechodil, i tak je ze mě chlap,
G D G D G
velký dusno, který nad hlavou mi doma viselo,
D Emi D Emi D G D G C G
drsnýmu chlapu nesvědčí, já ťuk' si na čelo.

G D
R: Máma mě doma držela a táta na mě dřel,
G D G
já moh' jsem jít hned študovat, kdybych jen trochu chtěl,
D
voženit se, vzít si nákou trajdu copatou
G D G D Emi
a za její lásku platit celou vejplatou, hó hou.

Potom do knajpy jsem zašel a tam uslyšel ten žvást,
že na lodích je veselo a fasujou tam chlast,
a tak honem jsem se nalodil na starej vratkej křáp,
kde kapitán byl kořala a řval na nás jak dráb.

R:
Vlny s kocábkou si házely a každěj dostal strach
a my lodníci se vsázeli, kdo přežije ten krach,
všechny krysy z lodi zmizely a v dálce maják zhas'
a první byl hned kapitán, kdo měl korkovej pás.

R:
Kolem zubama už cvakali žraloci hladoví,
moc nikomu se nechtělo do vody ledový,
k ránu bouře trochu ustala, já mořskou nemoc měl,
všem, co můžou chodit po zemi, jsem tolik záviděl.

R:
Jako zázrakem jsme dojeli, byl každý živ a zdráv
a všichni byli veselí, jen já jsem rukou máv',
na loď nikdy víc už nevlezu, to nesmí nikdo chtít,
teď lituju a vzpomínám, jak jen jsem se moh' mít.

R:

Louisiana

HopTrop

Emi

Ten, kdo by jednou chtěl bejt vopravdickej chlap

G D Emi

a na šífu křížit svět ho neleká,

teď příležitost má a stačí, aby se jí drap',

G D Emi

ať na tu chvíli dlouho nečeká.

Emi G D G D G D A Emi

R: Louisiana, Louisiana zná už dálky modravý,

G D G D G D

bílá Louisiana, jako víra pevná loď,

Emi D Emi

podepiš a s náma pojd', taky hned si z bečky nahní na zdraví.

Jó, tady každej z nás má ruku k ruce blíž,

když to musí bejt, i do vohně ji dá,

proti nám je pracháč i kostelní myš,

nám stačí dejchat volně akorát.

R:

Až budem někde dál, kde není vidět zem,

dvě hnáty křížem vzhůru vyletí,

zas bude Černej Jack smát se nad mořem,

co je hrobem jeho obětí.

R:

Maria

Emi

Máš v duši píseň andělských zvonů,

Hmi C D

máš v duši bolest těch nejkrásnějších tónů,

Emi

máš v sobě sílu, po které se touží,

Hmi C D

máš v sobě naději pro ty, kdo se souží.

Emi

C

D

G

R: /:Maria, s tebou Maria, království lásky se

Emi D

otvírá.:/

Máš v duši příslib nebeského štěstí,

máš v sobě naplnění spásitelných zvěstí,

máš v sobě lásku pro ty, kdo tě hledají,

máš v sobě lásku pro ty, kdo tě volají.

R:

Požehnej mé kroky, požehnej má ústa,

žehnej každé písni, ve strunách mých zůstaň,

kytice veršů nejkrásnějších květů

patří tobě, Maria, a Božímu světu!

Mezi horami

Čechomor

Ami G Ami G Ami

[: Mezi horami, lípka zelená. :]

C

[: Zabili Janka,

G Ami

Janička, Janka,

G Ami

miesto jeleňa. :]

[: Keď ho zabili, zamordovali. :]

[: Na jeho hrobě,

na jeho hrobě,

kříž postavili. :]

[: Ej křížu, křížu, ukřížovaný. :]

[: Zde leží Janík,

Janiček, Janík,

zamordovaný. :]

[: Tu šla Anička, plakat Janíčka. :]

[: Hned na hrob padla

a viac nevstala,

dobrá Anička. :]

Morituri te salutant

Karel Kryl

G **Ami** **G** **F** **Ami**
Cesta je prach a štěrk a udusaná hlína

F **G** **C**
a šedé šmouhy kreslí do vlasů

F **G** **C** **Ami**
[: a z hvězdných drah má šperk, co kamením se spíná,
Ami **G** **Ami** **G** **Ami**
a pířka touhy z křidel Pegasů. :]

G **Ami** **G** **F** **Ami**
Cesta je bič, je zlá jak pouliční dáma,

F **G** **C**
má v ruce štítky, v pase staniol,

F **G** **C** **Ami**
[: a z očí chtíč jí plá, když háže do neznáma
Ami **G** **Ami** **G** **Ami**
dvě křehké snítky rudých gladiol. :]

Ami **G**
R: Seržante, písek je bílý jak paže Daniely,

Ami
počkejte chvíli! Mé oči uviděly

G
tu strašně dávnou vteřinu zapomnění,

Ami **G**
seržante! Mávnou, a budu zasvěceni!

Ami **G** **Ami** **G** **Ami**
Morituri te salutant, morituri te salutant!

Tou cestou dál jsem šel, kde na zemi se zmitá
a písek víří křídlo holubí,

[: a marš mi hrál zvuk děl, co uklidnění skýtá
a zvedá chmýří, které zahubí. :]

Cesta je tér a prach a udusaná hlína,
mosazná včelka od vlkodlaka,

[: rezavý kvér - můj brach a sto let stará špína
a děsně velká bílá oblaka. :]

R:

My pluli dál a dál

- E** **H7**
1. My pluli dál a dál v zelené lesy,
kde vlnka s vlnkou slaví své plesy,
H **E**
E7 **A**
my pluli dál a dál v zelený háj,
E **H** **E**
my pluli dál a dál v zelený háj.
2. Loďka je malá, vesla jsou krátký,
poplujem hoši, poplujem zpátky,
/:či máme plouti dál v zelený háj. :/
3. My pluli dál a dál v rákosí tmavé,
kde rybka s rybkou spolu si hraje,
/:my pluli dál a dál v zelený háj. :/
4. My pluli dál a dál s malou lodičkou,
my pluli dál a dál tichou vodičkou,
my pluli dál a dál v neznámý svět,
my pluli dál a dál a nikdy zpět.

Na širém moři

Traband

Dmi **F**
Kdysi a kdesi na širém moři vezl náš koráb do přístavu
C **A7**
vzácný náklad, drahé zboží: zlato, šperky, koření, kávu
Dmi **F**
A jak to bejvá, zlej osud mořský vlky nešetří
C **A7**
Daleko od břehu uvízl koráb v úplném bezvětří

F **C**
Nic dobrýho z toho nekouká
Gmi **Dmi A7**
když do plachet nám vítr nefouká
Dmi
Hou, hou, samá voda
C
Hou, hou, samá voda
Dmi
Hou, hou, samá voda
A7 **Dmi**
Nepřihorívá

Tak míjejí dny a míjejí týdny a pořád jako na potvoru
vlny se nehnou, moře je klidný a žádná země na obzoru
Námořníkům kručí v břiše, hladý přišli o rozum
Vrhají se přes palubu do tlamy žralokům

Nic dobrýho z toho nekouká
když do plachet nám vítr nefouká
Hou, hou, samá voda
Nepřihorívá

Kormidelník v poledním žáru oběsil se na stožáru
a v podpalubí leží tam ožralej kapitán
Kompas je nanic, mapy jsou nanic, zbytečně se vesluje
když není nikdo, kdo by věřil, že ještě někam dopluje

Nic dobrýho z toho nekouká
když do plachet nám vítr nefouká
Hou, hou, samá voda
Nepřihorívá

Já jedinej zbyl na týhle lodi a dobře vím, že na mně je
dovézt náklad do přístavu až vítr znovu zavěje
Je zle, když dojde proviant, je zle, když přijdou kurděje
Ale běda, třikrát běda těm, co chybí naděje!

Hou, hou, samá voda
Nepřihorívá

Nestíhám

Slávek Janoušek

Emi Ami7 Emi D
Když kdykoli kamkoli spěchám

Ami7 Edim G D
Teda napřed mám vždycky času dost no

Emi Ami7 C
Ině jakou tu rezervu si nechám

F B D
Co kdyby cestou spadl most

C D G Emi
Tomu ina poslední chvíli se vyhnu

Ami7 D G
V tomhle zas štěstí mám

G D/Fis Emi7
Říkám si

D G D/Fis Emi7 C G G4
Dnes to určitě jistě stihnu... Nestíhám

G C G
R: Můžu klít můžu se vztekat

C G
Čas je jak rtuť co nejde do ruky vzít

C G
Ale není není kam spěchat

D
Čas, klid

G C Emi D/Fis G
Stačí jen ve správnou chvíli Po správný chodbě jít

|: G C Emi D Fis :| G G4 G

A tak nerad vám pozdě chodím
Teda víc nerad vlastně chodím dřív no
Ale dneska jsem si řek že sebou hodím
A zajdem spolu na pár piv
Jenže do mísy mně žbluňknul mobil
V kuchyni spadl mi med Říkáš mi
Tak to uklid' když sis to rozbil. Blbej svět

R:

Někdy ten čas děsně letí
Teda poslední dobou nějak víc no
Než jí poviš co jsi chtěl jsi třetí
Cos měl mít včera děláš za měsíc
Ale naštěstí je svět harmonický
Je cosi okolo nás
Vím jen to
U těch podstatných věcí vždycky
Jsem byl včas

R: Můžeš klít můžeš se vztekat
A můžeš chtít svůj osud do ruky vzít
Věř že není není kam spěchat
Čas
Klid
Stačí jen ve správnou chvíli
Na správném místě být

|: Čas
Klid
Stačí jen ve správnou chvíli
Na správném místě být :|

Oranžový expres

Greenhorns

E Už z rodného ranče vidím jen komín a stáj, hej, **E7**

A už z rodného ranče vidím jen komín a stáj,

H7 rychlík v barvě pomeranče už mě veze, tak good-bye. **E**

Tak jako světla herny mě stejně vždycky rozruší
svit brzdařský lucerny, komáři jisker v ovzduší,
a pak, když oranžovej expres mi houká do uší.

Rec: "Helou, kam jedeš, tuláku?"

"Nevím."

"Na New York?"

"Nevím."

"Nebo na Nashville?"

"Nevím, mně stačí, když slyším, jak ty pražce drncaj'
dúdá-dúdá-dúdá-dúdá ..."

Sedím si na uhláku a vyhlížím přes okraje,
ve svém tuláckém vaku šmátrám po lahvi Tokaje,
píseň oranžového vlaku si zpívám do kraje.

Už z rodného ranče nevidím komín a stáj, hej,
už z rodného ranče nevidím komín a stáj,
rychlík v barvě pomeranče sviští na New York, good-bye.

Otevřete brány vykupiteli

$\text{♩} = 125$

The musical score is written in G major (one sharp) and 4/4 time. It consists of five systems of music. The first system has a tempo marking of quarter note = 125. The lyrics are: 'Ne - boj - te - se, o - te - vše - te, brá - ny srd - ce své - ho'. The second system has lyrics: 'Kris - tu Je - ží - ši. Vždyť on vás zná, všech - ny rád má,'. The third system has lyrics: 'zá - chra - nu dá on vám v nou - zi nej - vyš - ší.' The fourth system has lyrics: 'Zou - fal - ství nás u - čí: - Ží - jem s prázd - nou du - ší: - Bo - ží hlas nás ru - ší: - Li - dé však jsou hlu - ší: -'. A bracket connects the end of the fourth system to the start of the fifth system, which has lyrics: 'O - tevř - te brá - ny Vy - ku - pi - te - li.' The fifth system is marked 'Coda' and has lyrics: 'v nou - zi nej - vyš - ší.' The piece ends with a double bar line and the word 'Fine'.

Ne - boj - te - se, o - te - vše - te, brá - ny srd - ce své - ho
Kris - tu Je - ží - ši. Vždyť on vás zná, všech - ny rád má,
zá - chra - nu dá on vám v nou - zi nej - vyš - ší.
Zou - fal - ství nás u - čí: -
Ží - jem s prázd - nou du - ší: -
Bo - ží hlas nás ru - ší: -
Li - dé však jsou hlu - ší: -
O - tevř - te brá - ny Vy - ku - pi - te - li.
Coda
v nou - zi nej - vyš - ší.
Fine

2. Nic nám není jasné ...
máme ruce prázdné ...
kde to všechno vážně ...
a co, když to praskne ...

3. Boží hlas nás hledá ...
pokoje nám nedá ...
tak, kdo ještě čeká ...
jde o život světa ...

Paddy

^G R: Paddy byl starej chudák, ^C byl to vysloužilej voják. ^G

^C Měl roztrany džíny, ^G vlasy plný špíny a kapsu ^D hlubokou. ^G

Nejdřív dostal lopatu a s ní první výplatu,
Když spadnul do hlíny roztrhnul si džíny, teď má zadek nahatou

R:

Jednou zapaloval prach, zapálil, odběhnul a spad,
Místo aby utek, tak masíroval si pupek a ručička mu ulítla

R: Paddy byl starej mrzák...

Poslali ho do dolů, kde zas přišel o nohu.
Spadnul na něj kámen a s nohou byl amen, kostička z nohy vylítla

R:

Když jednou makal celou noc, břicho bolelo ho moc,
Proto na latrínu šel, to však dělat neměl, ten náš mrzák Paddy

R:

Tam byl uvolněnej hřeb, Paddy propad se tam hned.
Utopil se v hloubce dvanáct a půl palce, ten náš chudák Paddy
+ a tak skočil Paddy

R:

Parta z ranče Ypsilon

D **G** **D** **A7**
[: Každý ráno sjíždí z hor ta parta z ranče Ypsilon :]

D **G** **D** **A7** **D**
[: mezi nima jede na koni kovboj jménem John :]

[: Tam dole, tam dole u řeky stojí opuštěnej srub :]
[: nedávno tam ještě bejvala má plavovlasá Ruth :]

[: Co asi, co asi stalo se s mojí plavovlasou Ruth :]
[: co asi, co asi stalo se, že opustila srub :]

[: Vrátiš-li se jednou zpět, tak přijď se na mě podívat :]
[: tebe, moje plavovlasá Ruth, budu mít stále rád :]

[: Tam dole, tam dole u řeky stojí osamělej strom :]
[: nedávno se na něm oběsil kovboj jménem John :]

[: Každý ráno sjíždí z hor ta parta z ranče Ypsilon :]
[: mezi nima není na koni ten kovboj jménem John :]

Pijte vodu

Jaromír Nohavica

C

R:[: Pijte vodu, pijte pitnou vodu,
 G C
pijte vodu a nepijte rum! :]

C

Jeden smutný ajznboňák

G C

pil na pátém nástupišti ajrkoňák.

C

Huba se mu slepila

G C

dieselokomotiva ho zabila.

R:

V rodině u Becherů

becherovku pijou přímo ze džberů.

Proto všichni Becheři

mají trable s játrama a páteří.

R:

Pil som vodku značky Gorbačov,

potom povedal som všeličo a volačo.

Vyfásol som za to tri roky,

teraz pijem chlórované patoky.

R:

Jestes my chłopci z Warszawy,

chodime pociagem za robotou do Ostravy.

Štery litry vodky i mnužstvo piv,

bardzo fajny kolektiv.

R:

Jedna paní v Americe

ztrapnila se převelice.

Vypila, na ex rum,

poblila jim Bílý dům.

R:

Píseň zhrzeného trampa

Jaromír Nohavica

C **G** **F** **C**
Poněvadž nemám kanady a neznám písně z pamp,
F **C** **G** **C** **G**
hó hó hó, a neznám písně z pamp,
vyloučili mě z osady, že prý jsem houby tramp,
hó hó hó, že prý jsem houby tramp.

Napsali si do cancáků, jen ať to každý ví,
hó hó hó, jen ať to každý ví,
vyloučený z řad čundráků ten frajer libový,
hó hó hó, ten frajer libový.

C **G** **Ami** **F** **C** **G** **C**
R: A Já jsem ostuda traperů, já mám rád operu, já mám rád jazz,
G
rock,
C **G** **Ami** **F** **C** **G** **C** **C7**
chodím po světě bez nože, to prý se nemože, to prý jsem cvok,
F **C** **D7** **G**
já jsem nikdy neplul na šífu a všem šerifům jsem říkal: Bane,
pane
C **G** **Ami** **F** **C** **G** **C** **C**
já jsem ostuda trampů, já když chlempu, tak v autokempu.

A povídal mi frajer Joe: "Jen žádný legrácky,
hó hó hó, jen žádný legrácky,
jinak chytneš na banjo, čestný čundrácký,
hó hó hó, čestný čundrácký."

Že prý se můžu vrátit zpět, až dám se do cajku,
hó hó hó, až dám se do cajku
a vodříkám jim nazpaměť akordy na Vlajku,
hó hó hó, akordy na Vlajku.

R: ... folk, rock ...

A tak teď chodím po světě a
mám zaracha,
hó hó hó, a mám zaracha,
na vandr chodím k Markétě a dávám si bacha,
hó hó hó, a dávám si bacha.

Dokud se tramské úřady nepoučí z chyb,
hó hó hó, nepoučí z chyb,
zpívám si to svý nevadí a zase bude líp,
hó hó hó, a zase bude líp.

R: ... rock, rock ...

G C

+ v tempu.

Píseň proti trdomyslnosti

Jára Cimrman

D Polární noc má zvláštní moc, každého přepadne smutek, **A7**
D
Němec i Brit, křesťan i Žid, každý by nejraději utek',
G **D** **E7** **A7**
ba i ti šikovní Žaponci se silami jsou na konci,
D **G** **D** **A7** **D**
jen jeden z národů neskoná, hrůzy severu slavně překoná!

A7
Tam, kde hy-, tam, kde hy-, kde hynou vlci,
D
tam, kde hy-, tam, kde hy-, kde hynou vlci,
G
tam, kde hy-, tam, kde hy-, kde hynou sobi,
A7 **D** **A7** **D** **A7** **D**
Čech se přizpůsobil, Čech se přizpůsobil!

Pole s bavlnou

Milan Dufek

1. [**C** : Pane můj, co v nebi je tvůj dům,
F má máma můj život dala katům,
C
(G7) katům svým v polích s bavlnou. :]
G7 (C F C)

C7 R: Den za dnem kůže zná bič katů,
F
C vidíš jen černý záda bratrů,
G7
jak tam dřou v polích s bavlnou,
C to, co znáš ty v Lousianě,
C7
F černý záda znaj' i v Texarcaně,
C
G7 i tam jsou v polích s bavlnou.
C F C

[: Já vím, brzy musí přijít soud,
černý záda práva na něm vyhrajou,
boží soud v polích s bavlnou. :]

R:

[: Chtěl bych jít na potem vlhký lány,
tak řekni, pane můj, černý zvoň hrany
katům mým v polích s bavlnou. :]

R:

[: Dnes měj, pane, co v nebi je tvůj dům,
mou duši, když život patří katům,
katům mým v polích s bavlnou. :]

R:

Poštoreská kapela

D

A7

Poštoreská kapela hraje pěkně zvesela

D

za ní v plné parádě skauti v dobré náladě.

Je to slyšet v širý kraj,

A7

E7

jenom, bando, dále hraj, bando hraj,

A

E7

A

A7

bando hraj, bando dále hráj.

D

A7

R: Džina džina, džinadrá, jak ta banda pěkně hrá,

D

pikolu i bombardon, i ten velký heligon,

A7

velký buben, džinadrá, i ten malý estadra

A

D

A7

D

ta banda, ta banda ta banda pěkně hrá.

Máma doma vzpomíná, na dceru i na syna, jenom mámo klidně spi, my jsme tady veselí.

Je to slyšet v celý kraj, jenom bando dále hraj,

bando, hraj, bando, hraj, bando, dále hraj.

Pijem vodu pijem čaj, jenom bando dále hraj

bando, hraj, bando, hraj, bando, dále hraj.

Pramínek vlasů

Suchý, Šlitr

C, Ami, F, G

C

Ami

F

G

Když měsíc rozlije světlo své po kraji

C

Ami

F

G7

a hvězdy řeknou, že čas je jít spát,

C Ami

F G

pramínek vlasů jí ustřihnu potají,

C

F

C

G7

komu - no přece té, kterou mám rád.

Pramínek vlasů jí ustřihnu potají,
já blázen pod polštář chci si ho dát,
ačkoliv sny se mi zásadně nezdají,
věřím, že dnes v noci budou se zdát.

B

C

R: O sny mě připraví teprve svítání,

B

C

zpěv ptáků v oblacích a modré nebe,

F

C

od vlasů, jichž jsem se dotýkal ve spaní,

As7

G

nový den nůžkama odstřihne tebe.

Na bílém polštáři, do kroužku stočený,
zbude tu po tobě pramínek vlasů,
já nebudu vstávat, dál chci ležet zasněný,
je totiž neděle a mám dost času,
je totiž neděle a mám dost času.

Prokletej vůz

Greenhorns

D F#7 Hmi
R: Čtyři bytelný kola

G D A
má náš prokletej vůz,

D Hmi G A
tak ještě pár dlouhejch mil

G A G A
zbejvá nám, tam je cíl,
D G D G D D7

a tak zpívej o Santa Cruz.

G D
Polykej whisky a zvířenej prach,

A D D7
nesmí nás porazit strach,

G D
až přejedem támhleten pískovej práh,

A D
tam nemusíš se, už rudochů bát.

Tatínku, tatínku, já už mám plnej nočníček!

Ale synku, synku, to není nočníček, to je soudek s prachem!

R: Jen tři...

Synu, synu, táhneme se jako s hnojem!

Jó, co jsem naložil, to taky vezu!

R: Jen dvě...

Muži, muži, já se hrozně bojím indiánů!

Zalez ženo do vozu a zatáhni za sebou tu plachtu!

R: jen jedno...

Muži, muži, ale já se opravdu strašně bojím indiánů!

Zalez ženo do vozu a mlč!

Už ani jediný kolo...

Vžum, vžum. Indiáni... U, u, u, u...

Rodné údolí

František Nedvěď

G

Cesta má přede mnou v dáli mizí,

D7

každý krok v srdci mém zabolí,

G

G7

C

zakrátko bude mi všechno cizí,

G

D7

G

nespatřím své rodné údolí.

G

C

R: Já volám: nashledanou, nashledanou,

G

D7

G

nashledanou, rodné údolí,

C

já volám: nashledanou, nashledanou,

G

D7

G

při vzpomínce srdce zabolí.

Oči mé nevidí, jak se stmívá,
nevidí, co jsem měl tolik rád,
jediné, co mi teď ještě zbývá:
rodnému údolí sbohem dát.

R: Já volám...

Proč se den za každou nocí vrací,
proč se čas na chvíli nezastaví,
nemusel bych ti své sbohem dáti,
kdyby dnešní den navěky byl.

R: Já volám...

Rosa na kolejích

Wabi Daněk

C **F6** **F#6** **G6** **C**
Tak, jako jazyk stále naráží na vylomený zub,
F6 **F#6** **G6** **C**
tak se vracím k svému nádraží, abych šel zas dál,
F6 **G** **A** **Esdim**
přede mnou stíny se dlouží a nad krajinou krouží
F6 **F#6** **G6** **C**
podivnej pták, pták nebo mrak.

C **F6** **F#6** **G6** **C**
R: Tak do toho šlápni, ať vidíš kousek světa,
F6 **G6** **C**
vzít do dlaně dálku zase jednou zkus,
F6 **G6** **C**
telegrafní dráty hrajou ti už léta
F6 **F#6** **G6** **F#6** **F6** **C**
to nekonečně dlouhý monotónní blues,
C **F6** **F#6** **G6** **F#6** **F6** **C**
je ráno, je ráno, nohama stíráš rosu na kolejích.

Pajda dobře hlídá pocestný, co se nocí toulaj',
co si radši počkaj', až se stmí, a pak šlapou dál,
po kolejích táhnou bosí a na špagátě nosí
celej svůj dům, deku a rum.

Řiditel autobusu

TheTapTap

C#mi **A**
Můj nověj vozejk je rychlej jako vítr a silnej jako bejk,
B **E** **G#**
a svět s ním chutná zas jak propečenej stejk,
C#mi **A**
život má spád, připadám si jako bych měl aspoň metr šedesát
B/G# **C#mi**
a všechno je tak jak má bejt.

To není vozejk, mladej, tohleto je nějákej fejk,
to je kolo a s tím nesmíš do autobusu,
jó ten kdo má kolo tak musí jít z kola ven,
tak s pánem bohem pac a pusou.

G# **A** **G#**
R: Jsem řiditel tohohle autobusu, mám svý pravidla a svý know-how
G# **F#mi** **G#** **A** **G#mi**
Jsi řiditel tohohle autobusu a je to autobus stanice ouha, ouha.

S kolem svým sem nesmíš, máš to tady černý na bílým nechtěj abych tu
řval na celý kolo
prostě si piš že když s tím kolem ihned nezmizíš
tak něco uvidíš, nestrpím tady žádnou svoloč.

Mám malý boty, ale práva mám úplně stejně velký jako ty
tak na to taky myslet začni,
co máš černý na bílým není až tak černobílý,
pro tebe je to kolo, pro mě pomůcka kompenzační

Jsi řiditel tohohle autobusu, svět ale nejsou jízdni pruhy.
Jsem řiditel tohohle autobusu, a ty mi se svým kolem neruš moje kruhy.

A **B** **E**
Kolo je kolo a kolem zůstane,
F#mi/A **G#**
tak to bylo a je a nic se na tom nezmění.

A **B** **E**
Blbec je blbec a blbcem zůstane,
F#mi **B**
někdo má krátký nohy někdo dlouhý vedení.

Kolo je kolo a kolem zůstane, z těch tvejšch argumentů zůstává rozum stát.

Blbec je blbec a blbcem zůstane,
když máváš předpisy tak měl by jsi je znát.

Rec: Smluvní přepravní podmínky článek 6. odstavec 15.:

"Jiné pojízdné kompenzační pomůcky se považují za vozíky pro invalidy, pokud jsou svými rozměry a vahou s nimi srovnatelné".

Nechci jednat kách, a nijak zvlášť netoužím po hádkách
chci jen to na co mám nárok, na to vem jed
Lidi jako já nežijou jenom v pohádkách
jedem v tom všichni spolu tak nás nechte jet.

Pustím tě sem s kolem a má autorita bude rázem skolena,
jak to uděláš jednou každěj to pak chce
pravidla jsou pravidla a to uzná i každěj vidlák
jestli chceš vyjímku vrať se ke Sněhurce.

R: Jsi řiditel tohohle autobusu,
příště mi vezmeš bílou hůl nebo dřevěnou nohu.

Kolo je kolo a kolem zůstane,
tak to bylo a je a nic se na tom nezmění.

Blbec je blbec a blbcem zůstane,
někdo má krátký nohy někdo dlouhý vedení.

Kolo je kolo a kolem zůstane,
z těch tvejšch argumentů zůstává rozum stát.

Blbec je blbec a blbcem zůstane,
když máváš předpisy tak měl by jsi je znát.

Senior freestyle

Jananas

F

Pan Vlastimil začíná nový život, má osmdesát let, a za sebou rozvod.
Svůj první rozvod. Rozhodl se dělat věci, které v uplynulých šedesáti
letech dělat nemohl.

Dmi

F

Chce si užívat, čerstvě rozveden, tak jako slunečnice každý den.

Dmi

Chce si užívat...

B

C#

F#

ochutnat kaviár, nevynášet koš, nehrát pomalý petanque, ale
squash,

Bmi

C#

F#

dojít v pitném režimu ke změně-pít více než dvě plzně z lednice
denně,

Bmi

C#

F#

nenechat ze sebe dělat umírající labuť nebrat léky když na ně
nemá chuť,

Bmi

C#

Es

nenosit stahující punčochy a od ženy halenu a nechat jejich

F

jezevčíka skočit v parku na fenu...

Manželství trvalo šedesát let, vše ale jednou pomíjí.

Stání trvalo dvacet minut-ještě, že děti už nežijí.

Rozhodl se dělat věci, které v uplynulých šedesáti letech dělat
nemohl.

Vše nechal si líbit, dobrák od kosti, teď bez své Evy bude tropit
hlouposti, bez své Evy...

Nezouvat se když se vrací od dveří pro klíče, po osobním zkratu zase
nahodit jističe,

sám určovat, jak se chovat, kdy se nadechovat, nestlat, neholit,
nesklápět, nesplachovat.

Kouřit v obýváku, jíst klobásu bez pečiva, mít před sebou dvě piva a
říkat tomu perspektiva,

udělat večírek navzdory sousedům, navštívit veřejný dům...

Tolik let ho bylo sotva půl, choval se jak vůl, a teď bere berle, a
láme svou hůl,

bere rebel berle bere, bez brýlí se na svět dere, šťastný že mu nikdo
nenavaří a nevyperere.

Rozhodl se dělat věci, které v uplynulých šedesáti letech dělat nemohl.

Chce si užívat, čerstvě rozveden, tak jako slunečnice každý den. bez své Evy...

Bude mít účes nový jako Oldřich Nový a hlas jako Hugo Haas, a bude hustej jako křoví, vezme zpátky, co všechno vodnes čas, starej kouč kauč opouští

aby zas bránil a se šarmem vrátil faul jako Raoul Schráníl a velkou sílu Járy Jágra

mu dává dává dává dává dá Vijágra...dává dá Viagra...

[:Dá po ránu do kávy k probuzení destilát, a hned je vzhůru každé ráno rád :] 3x

F **Gmi** **C** **F** **C#** **C7**
Sklenice slivovice každým dnem otáčí s vzhůru dnem, pak i on je
F
vzhůru-každé ráno Rath.

Severní vítr

Svěrák, Uhlíř

C

Ami

Jdu s děravou patou, mám horečku zlatou,

F

C

jsem chudý, jsem sláb, nemocen.

Ami

F

Hlava mě pálí a v modravé dáli se leskne

G7

C

a třpytí můj sen.

Kraj pod sněhem mlčí, tam stopy jsou vlčí,
tam zbytečně budeš mi psát,
sám v dřevěné boudě sen o zlaté hroudě
já nechám si tisíckrát zdát.

C

C7

F

R: Severní vítr je krutý,

C

G7

počítej, láska má, s tím,

C

C7

F

[:k nohám Ti dám zlaté pruty

C

G7

C

nebo se vůbec nevrátím.:]

Tak zarůstám vousem a vlci už jdou sem,
už slyším je výt blíž a blíž.
Už mají mou stopu, už větří, že kopu
svůj hrob a že stloukám si kříž.

Zde leží ten blázen, chtěl dům a chtěl bazén
a opustil tvou krásnou tvář.
Má plechovej hrnek a pár zlatejch zrněk
a nad hrobem

Sukničkář

Cirkus Brothers

2x **Dm C Dm C Dm Am G A**

A Tatatatatatancuj s náma

A Tatatatatatancuj s náma

A Tatatatatatancuj s náma

Tancuj Tancuj vykrúcaj

A Tatatatatatancuj s náma

A Tatatatatatancuj s náma

A Tatatatatatancuj s náma

Tancuj Tancuj vykrúcaj/Tancuj Tancuj disco balkán

Dm C Dm C

Je to tak krásné, já vím (on ví)

Dm Am G A

Dělat vše to co tě láká

Dm C Dm C

Jen se před holčkou postaví (jen se postaví)

Dm Am G A

Skoukne oči, ruce potom ptá-

Kam namířeno má (kam máš namířeno)

Odkud jsem a jaký je můj jméno

Že podepsat chce, vím kam (no to víš, že jo)

Ale nemá tady inkoustový péro

A

Je to asi můj kouzlo,

F

co do tebe vklouzlo.

G A#C

Neboj se, nejsem v tom sám.

Dm **F**
Jsem to totiž já, sukničkářů král

G **A#** **C**
Neutečeš přede mnou i ty musíš být má

Dm **F**
Jsem to totiž já, sukničkářů král

G **A#** **C**
Dostanu tě, i kdybys mě vůbec nechtěla

2x **D C Dm C Dm Am G A**

Je to tak krásné já vím (on ví)
Dělat vše, co tě láká
Jak to dělám vám nepovím (no tak povídej)
Druhá, třetí, čtvrtá i pátá.

Je to asi mé kouzlo,
Co do tebe vklouzlo
Neboj se, nejsem v sám.

Jsem to totiž já, sukničkářů král
Neutečeš přede mnou, i ty musíš být má
Jsem to totiž já, sukničkářů král
Dostanu tě, protože mě baba proklela
/vůbec nechtěla/baba proklela

Svatozář

Wohnout

Am **F** **Dm** **E**
Nauč mě, Bože, na svět se dívat seshora dolů očima tvýma
Am **F** **D** **E**
Nauč mě říkat složitá slova, nauč mě lehce je vyslovovat
Am **F** **Dm** **E**
Nauč mě k sobě dobře se chovat a svoje chyby za zády schovat
Am **C** **D** **E**
Nauč mě, Bože, sebe uctívat, před sebou klečat, nohy si líbat

Am F Dm E

Nauč mě dávat medový sliby, na který chytnu všechny jak ryby
Nauč mě mluvit pomalou řečí, který však sotva myšlenky stačí
Nauč mě svižně rukama máchat a s klidnou tváří zločiny páchat
Nauč mě, Bože, bejt pánem všeho, a dobře dávat všem to najevo

Am **F** **Dm**
R: A proto: dej svatozář, dej mi svatozář, nakruť mi vlasy,
E
vyžehli tvář

Am **F** **D** **E**
ty víš to nejlíp, že tímhle trikem, uděláš grázla politikem
Am **F** **Dm** **E**
až na mě přijdou pocity viny, pak rozemelou mě boží mlýny
Am **F** **D** **E**
budu se tvářit proklatě svatě, až budu viset na kravatě

Jenže já nechci se vyjadřovat, snažím se jazyk za zuby schovat
Nechci se držet trapnýho zvyku, že je na srdci, co na jazyku
Cosi mě nutí do větru mlčet, jako důchodce ve frontě trčet
Hloupost mě svádí, a teď de vo to, že mi to vadí, tak právě proto

Nauč mě, Bože, na svět se dívat seshora dolů očima tvýma
Nauč mě mluvit pomalou řečí, který však sotva myšlenky stačí
Nauč mě svižně rukama máchat, a s klidnou tváří zločiny páchat
Nauč mě, Bože, bejt pánem všeho a dobře dávat všem to najevo

R: A proto: dej svatozář, dej mi svatozář...

Hudsonský šify

Wabi Daněk

Am **C**
Ten, kdo nezná hukot vody lopatkama vířený

G **Am**
jako já, jó jako já,

Am **G**
kdo hudsonský slapy nezná sírou pekla šířený,

Am **G** **Am** **G** **Am**
ať se na hudsonský šify najmout dá, jo-ho-ho.

Ten, kdo nepřekládal uhlí, šif když na mělčinu vjel,
málo zná, málo zná,
ten, kdo neměl tělo ztuhlý, až se nočním chladem chvěl,
ať se na hudsonský šify najmout dá, johoho.

F **Am**
R: Ahoj, páru tam hoď,
G **Am**
ať do pekla se dříve dohrabem,
G **Am** **G** **Am**
jo-ho-ho, jo-ho-ho.

Ten, kdo nezná noční zpěvy zarostenejch lodníků
jako já, jó jako já,
ten, kdo cejtí se bejt chlapem, umí dělat rotyku,
ať se na hudsonský šify najmout dá, johoho.
Ten, kdo má na bradě mlíko, kdo se rumem neopil,
málo zná, málo zná,
kdo necejtí hrůzu z vody, kde se málem utopil,
ať se na hudsonský šify najmout dá, johoho.

R: Ahoj, páru tam hoď, ...

Kdo má roztrhaný boty, kdo má pořád jenom hlad
jako já, jó jako já,
Kdo chce celý noci čuchat pekelnýho vohně smrad,
ať se na hudsonský šify najmout dá, johoho.
Kdo chce zhebnout třeba zejtra, komu je to všechno fuk,
kdo je sám, jó jako já,
kdo má srdce v správným místě, kdo je prostě prima kluk,
ať se na hudsonský šify najmout dá, johoho.

R: Ahoj, páru tam hoď, ... + jo-ho-ho.

Šel nádražák na mlíčí

Uhlíř, Svěrák

Rec: V šestnáct nula pět, kdy projel nákladní vlak na Prahu, uchopil hradlař Karel Berka nůž, opustil pracoviště a vydal se po trati. Byl klidný slunečný den. Traťový svršek se zelenal bohatými trsy odkvetlých pampelišek.

G **D7**
V Poříčí, v Poříčí šel nádražák na mlíčí
G
mezi pražce, mezi pražce Než příští vlak profičí
D7 **G**
bude píce králičí dávno v tašce, dávno v tašce

D7 **G**
R:[: Na železnici dějou se věci
D7 **G**
Na dráze jsou zaměstnání švarní mládenci :]

Rec: Jak Berka podřezával trsy mlíčí, všiml si, že není na trati sám. Nedaleko vjezdového návěstidla spatřil Marii Rezkovou, která, pevně rozkročena v kolejišti, plnila mlíčím svůj proutěný koš.

Nádražák zakřičí: Kam to chodíš na mlíčí ! Kam to chodíš na lupení !
Starej se o sebe, řekla Madla pro sebe ale Berka hluchý není

Rec: Hradlař Rezkové vysvětlil, že na mlíčí, které je u dráhy, má nárok on, jelikož je také u dráhy, ale žena se dál oháněla kudličkou. Když mu pak přímo pod rukou odřízla nejlepší trs, Berka zrudl a v slunci se zablýskl jeho nůž.

Ubožáku zarudlý, chceš-li, tak pojď na kudly hajzlboňácká ty svině
Drahám patřej mašiny všechny pražce a šíny ale mlíčí obecní je

Rec: Tou dobou jel zmíněnou tratí ve své služební drezíně inspektor jihozápadní dráhy doktor Václav Kulihrach. Byl to čerstvý vdovec a kochal se pohledem na tu naši malebnou českou krajinu. Ještě, že si vybral inspekční cestu právě dnes.

Na nože, na nože nedošlo jen, protože
zčistajasna vjel mezi ně
inspektor státních drah doktor Václav Kulihrach
na drezíně, na drezíně

Rec: Kdo z nás Čechů není chovatel, ani inspektor nebyl výjimkou, a proto měl pro oba zápasící pochopení. Aby zabránil dalšímu sporu, všechno mlíčí zabavil, neboť měl doma malochovo statných českých strakáčů a své služební cesty rád spojoval s cestou za krmením.

Povídá: Ty Karle ty máš službu na hradle ať už jsi tam, ať už jsi tam
Vás Madlo, vás Madlo s očima jak zrcadlo doufám víckrát nenachytám

Rec: Nad Točnickem se rozhostil vlahý podvečer. Kolejnice vyhřáté poledním sluncem se leskly a vzduch nad nimi se tetelil. Telegrafní sloupy podél trati hučely svou monotónní píseň dále, doprovázené staccatem cvrčků a zvonkohrou chráněného železničního přejezdu.

Dobře to dopadlo Berka spěchá na hradlo
aby pohnul semaforem
Když návěst přepíná jede kolem drezína
a v ní Madla s inspektorem.

Škoda 1000 MB

Slávek Janoušek

G **G/F#** **Emi**
Vždycky, když nasedám do svého auta,
Ami7 **C** **D**
už zase trnu, co mě čeká,
G **G/F#** **Emi**
vžívám se do role astronauta,
Ami7 **C** **D**
přinejhorším v kufru je rum a deka,
C **G/H** **Ami** **G C G** **C G C G C**
tři, dva, jedna, vrm, napoprvé!

Kdyby se stalo, že by to kikslo, na sebe dám deku, rum do sebe na ex,
káře bych vynadal: ty zhnílá pikslo, zatím je to miláček značky Calex,
vrm, vrm, vrm, vrm.

G **Hmi** **Ami7** **C D**
R: Řeknu vám to otevřeně: ve škodovce tisícovce jezdím denně
G **Hmi**
a furt to jede, furt to jede, furt to jede,
Ami7 **C D**
furt to jede, furt (zas) to jede,
G **Hmi** **Ami7** **C D**
holt poctivá stará česká ruční práce na koleně, na koleně,
G **Hmi**
a furt to jede, furt to jede, furt to jede,
Ami7 **C D**
furt to jede, furt (zas) to jede,
C **G/H** **Ami7** **C/G**
sice neblíká to, netroubí to, vaří se to, netopí to,
D/F#
to nebudu lhát,
Ami **D** **Ami** **D** **G C G C**
ale jede Škoda 1000 MB z roku pětadesát.

Tuhle, když jsem jel na Jihlavu,
přes cestu přebíhala černá kočka,
smůla - nechtě jsem jí přešel hlavu,
za mnou hledí její smutná očka,
mňau, mňau, mňau, mňau.
Normální kočka přece raději počká,
pokud nechce skončit nohama vzhůru,
ale obdivuji zajíce, a to úplně nejvíce,
těch přešel jsem už fůru,
jau, jau, jau, jau.

R:

Mám jeden osobní silniční rekord:
u Plzně jsem předjel Ford Escort,
on sice brzdil, ale já jel stovkou
tou svou škodovkou tisícovkou,
fakt, fakt, fakt, no fakt.

G **Hmi**

A na cestě k Táboru cosí ruplo v motoru,

Ami7 **D**

a toho oleje, co tam člověk naleje,
u pumpy ve Zvolenu mali dovolenú, tak mě táhli na laně jak loni z Kadaně,
na cestě z Brodu vyvařil jsem vodu, nedojel jsem do Kladna, hladina se
dotkla dna,
cestou na Úpici přešel jsem slepici, cestou do Hradce přešel jsem vrabce,
a takhle se vám blíží k Brnu, a pak jsme asi týden jedli srnu.
Už budu Michalovce, cez cestu chodia ovce, a cestou z Žatce usínám sladce,
ve značkách vidím opilce a ti mi skáčou pod kola a já jim lámu žebra,
a pozor, přechod pro chodce, a já zahlídl buvola a s ním přechází zebra,

Ami7 **D** **Ami7** **D**

a nedaleko Žďáru, bum báb, nepřešel jsem multikáru,

Ami7 **Cmaj7** **D**

a řidič vylezl a vzal železnou tyč

Ami **Cmaj7** **D**

a urval blatník se slovy "Ten je pryč!",

Ami7 **D** **Ami7** **D**

ale už tam mám zas novejš, jen patnáct let starejš.

G **Hmi**

R: A zas to jede, furt to jede, zas to jede, furt to jede,

Ami7 **D**

zas to jede,

G **Hmi**

a zas to jede, furt to jede, zas to jede, furt to jede,

Ami7

zas to jede, furt to jede, zas to jede, furt to jede,

z kopce jede, furt to jede, zas to jede, z kopce jede,

s náma jede, furt to jede, zas to jede, z kopce jede,

s náma jede furt to jede, zas to jede, z kopce jede,

G

furt to jede, zas to jede, s náma jede, z kopce jede ...

Šlapej dál

Michal Tučný

D

A7

Hej, nandej na sebe modrý džíny,

D

vlak houká, v kopci je pomalej,

A7

tak vstávej z tý udusaný hlíny,

D

hej, tuláku, už je ráno, a tak oči otvírej.

D

A7

R: Šlapej dál a táhni ke všem čertům,

D

tohleto je město proklatý,

A7

a šerif náš, ten nerozumí žertům,

D

a tak tohle ráno mohlo by bejt pro tebe dost zlý.

Hej, plandej už dál, jak vede cesta,

a koukej si chytit nějakej vlak,

šerif náš je z pepřenýho těsta

a jak zmerčí tuláka, tak začne řídit jako drak.

R:

Hej, nandej na sebe modrý džíny,

vlak houká, v kopci je pomalej,

jeď dál, kam povedou tě šíny,

a k našemu městu už se nikdy víckrát nevracej.

Take me home, country roads

John Denver

C **Ami**
Almost heaven, West Virginia,
G **F** **C**
Blue Ridge Mountains, Shenandoah river.
C **Ami**
Life is old there, older than the trees,
G **G** **F** **C**
younger than the mountains, growing like a breeze.

C **G**
R: Country roads, take me home,
Ami **F**
to the place I belong:
C **G**
West Virginia, mountain mamma,
F **C**
take me home, country roads.

All my memories, gather round her,
Miner's lady, stranger to blue water.
Dark and dusty, painted in the sky,
misty taste of moonshine, teardrops in my eye.

R:
Ami **G** **C**
*: I hear her voice, in the morning house she calls me,
F **C** **G**
the radio reminds me off my home far away.
Ami **B**
And driving down the road,
F **C** **G**
I get a feeling that I should have been home yesterday,
G7
yesterday.

R:

Tisíc mil

Ivo Fischer

G **Emi**
V nohách mám už tisíc mil,
Ami **C**
stopy déšť a vítr smyl
Ami **D7** **G**
a můj kůň i já jsme cestou znavení.

G **Emi**
R: Těch tisíc mil, těch tisíc mil
Ami **C**
má jeden směr a jeden cíl,
Ami **D7** **G** **D**
bílejší dům, to malý bílý stavení.

Je tam straň a příkřej sráz,
modrá tůň a bobří hráz,
táta s mámou, kteří věřej' dětskej m snům.

R: Těch tisíc mil, těch tisíc mil
má jeden směr a jeden cíl,
jeden cíl, ten starej známej bílejší dům.

V nohách mám už tisíc mil,
teď mi zbejvá jen pár chvil,
cestu znám, a ta se tam k nám nemění.

R:

Kousek dál, a já to vím,
uvidím už stoupat dým,
šikmej štít střechy čnit k nebesům.

R:

Tmavomodrý svět

Voskovec, Werich

D **B9** **D** **B9 A7 D A7**

Netoliko, že je tma, ale nevidím.

D **B9** **D** **A7 D**

Vím, že je tu všude tma, já ji nevidím.

B **D**

Vidím jenom to, že nevidím nic,

B **E7 A7**

když připustím, že vidím, měl bych vidět víc.

D **B9** **E7** **A7**

Svou hlavu, trup, dvě ruce, nohy nevidím

D **D9** **B9**

Tak, kam se poděl můj doposud dokonalý zrak,

D

na všem leží neproniknutelně modrý mrak,

B9 A7 D A7

tmavomodrý mrak.

D **D9** **B9**

Sám... nevím ani kudy jítí mám a kam

D

a to, že na hlavě tmavomodrý klobouk mám,

B9 A7 D G7 D

to je právě klam.

B

Nemám hlad, tak co mi naplat,

D

že mi chutná.

E7

Co naplat, že ač nemám hlad,

Gmi6 Esdim A7

duše smutná.

D **D9** **B9**

Pět... neděl, sedm hodin, tři měsíce a šest let

D

melancholicky jsem pozoroval svět,

B9 A7 D

tmavomodrý svět.

Tři Kříže

HopTrop

Dmi **C** **Ami**
Dávám sbohem břehům proklatejím,
 Dmi **Ami** **Dmi**
který v drápech má ďábel sám,
Dmi **C** **Ami**
bílou přídí šalupa "My Grave"
 Dmi **Ami** **Dmi**
míří k útesům, který znám.

Dmi **Ami** **F** **C** **Ami**
R: Jen tři kříže z bílého kamení
Ami **Dmi** **Ami** **Dmi**
někdo do písku poskládal,
 Ami **F** **C** **Ami**
slzy v očích měl a v ruce znavený,
Ami **Dmi** **Ami** **Dmi**
lodní deník, co sám do něj psal.

První kříž má pod sebou jen hřích,
samý pití a rvačky jen,
chřestot nožů, při kterým přejde smích,
srdce kámen a jméno "Sten".

R:

Já, Bob Green, mám tváře zjizvený,
štěkot psa zněl, když jsem se smál,
druhej kříž mám a spím pod zemí,
že jsem falešný karty hrál.

R:

Třetí kříž snad vyvolá jen vztek,
Faty Rodgers těm dvoum život vzal,
svědomí měl, vedle nich si klek' ...

Rec: Snad se chtěl modlit:
"Vím, trestat je lidský,
ale odpouštět božský,
snad mi tedy Bůh odpustí ..."

R: Jen tři kříže z bílého kamení
jsem jim do písku poskládal,
slzy v očích měl a v ruce znavený,
lodní deník a v něm, co jsem psal.

Variace na renesanční téma

Vladimír Mišík

2x Ami Ami7 Ami6

Ami **F** **G** **Ami**
Láska je jako večernice plující černou oblohou,
 F **G** **Ami**
zavřete dveře na petlice, zhasněte v domě všechny svíce
 F **G** **Ami**
a opevněte svoje těla, vy, kterým srdce zkameněla.

R: Instrum. **C G Ami Ami D D Dmi Emi Ami Ami7 Ami6 Ami Ami7 Ami6**

Láska je jako krásná loď, která ztratila kapitána,
námořníkům se třesou ruce a bojí se, co bude zrána,
láska je jako bolest z probuzení a horké ruce hvězd,
které ti oknem do vězení květiny sypou ze svatebních cest,
které ti oknem do vězení květiny sypou ze svatebních cest.

R:

Láska je jako večernice plující černou oblohou,
náš život hoří jako svíce a mrtví milovat nemohou,
náš život hoří jako svíce a mrtví milovat nemohou.

R:

Vlak v 05

Greenhorns

D

Já ti řeknu, proč jsem dneska divnej tak,

A7

když v dálce za tunelem začne houkat vlak,
proč nechávám svou cigaretu vyhasnout

D

a každou chvíli stojím jako solnej sloup.

Touhle tratí já jsem jezdil řadu let,
mašina a koleje byly můj svět
a parta z vlaku, se kterou jsem chodil pít:
strojvůdce Mike, Výhybka Joe a brzdař Kid.

Jednou když jsme jeli z Frisca v 0.5,
tahle trať nebejvala nikdy žádněj med,
po banánový slupce sklouz' a z vlaku slít'
a pod kolama zůstal mladej brzdař Kid.

za rok nato zase z Frisca v 0.5
vyjel si Mike-mašinfira naposled,
tam v zatáčce za tunelem při srážce
z budky vylít' a zlomil si vaz vo pražce.

Pak už jsem zbyl jen já a Výhybka Joe,
ale neštěstí chodilo kolem nás dvou,
jednou Výhybka Joe už nevrátil se zpět,
ani on, ani ten vlak z Friska v 0.5.

Takže už víš, proč jsem dneska bledej tak,
já slyším za tunelem houkat divnej vlak,
v něm jede parta, se kterou jsem chodil pít:
strojvůdce Mike, Výhybka Joe a brzdař Kid.

G

*: Ten vlak od Frisca už se řítí tmou,

E7

A

D

tak ahoj, Kide, Miku, Joe!

Vlaštovky

Traband

Dmi **Ami**

Každé jaro z velké dáli

B **F**

vlaštovky k nám přilétaly,

Dmi **C** **Ami**

někdy až dovnitř do stavení.

Pod střechou se uhnízdily
a lidé, kteří uvnitř žili,
rozuměli jejich švitoření

O dalekých krajích, hlubokých mořích, divokých řekách,
o vysokých horách, které je nutné přelétnout,
o nebeských stezkách, zářících hvězdách, o cestách domů,
o korunách stromů, kde je možné odpočinout

Jsme z míst, která jsme zabydlili,
z hnízd, která jsme opustili,
z cest, které končí na břehu
Jsme z lidí i všech bytostí,
jsme z krve, z masa, z kostí,
jsme ze vzpomínek, snů a příběhů

Jsme jako ti ptáci, z papíru draci, létáme v mracích
a pak se vracíme zpátky tam, kde připoutaní jsme
Jsme lidské bytosti z masa a kostí, jsme jenom hosti
na tomhle světě - přicházíme, odcházíme

A chceme mít jisto, že někde místo, že někde je hnízdo,
odkud jsme přišli a kam zas potom půjdeme spát,
že někde je domov, že někde je hnízdo, útulno čisto,
že někde je někdo, kdo čeká na nás, na návrat

Tam v dalekých krajích, v hlubokých mořích, v divokých řekách,
ve vysokých horách, které je nutné přelétnout
Tam v nebeských stezkách, v zářících hvězdách, na cestách domů,
v korunách stromů, kde je možné odpočinout

Za chvíli už budu v dáli

A

Hmi

Hučku svou na pozdrav smekám, světla vlaků vidím plát,

E

D

A

tak na svůj nárazník čekám, už jsem tě měl akorát.

Zejtra ráno, až se vzbudíš, zjistíš, že se slehla zem
a tvůj miláček že pláchnul půlnočním expresem.

A

Hmi

[: Za chvíli už budu v dáli, za chvíli mi bude fajn,

E

D

A

o tvý lásce, která pálí, nebudu mít ani šajn. :]

Nejdřív zní vlakovej zvonec, pak píšťala, je mi hej,
konečně vím, že je konec naší lásce tutovej.

Z kapsy tahám harmoniku, tuláckej song budu hrát,
sedím si na nárazníku a je mi tak akorát.

R:

Polámal se mraveneček, ví to celá obora,
o půlnoci zavolali mravenčího doktora.

Doktor klepe na srdíčko, potom píše receptis,
3x denně flašku rumu, bude chlapík jako rys.

R:

Dali rumu podle rady, mraveneček stůně dál,
celý den byl jako v ohni, celou noc jim prochlastal.

Čtyři stály u postýlky, pátý těšil "neplakej,
Dám ti pecku přes tykadla, do rána jsi studenej".

R:

Zátoka

Marko Čermák

C **F** **C**
V zátoce malý je celej den stín,
Am **F** **C**
dneska je tichá, to já dobře vím,
Am **F** **C**
kdy ten stín zmizí i z duše mojí,
 F **C**
za vodou čekám na lásku tvoji.

Poslední dříví jsem na oheň dal,
i kdyby nocí překrásně plál,
já nespím, to víš, tak, jak bych si přál,
proč si mě Hardy na práci bral?

Už pomalu svítá a krávy jdou pít,
v sedle zas musím celej den být,
proč má tvůj tatík, ach, tolika stád,
tejden už sháním a nemůžu spát.

Zejtra se vrátím na jižní díl,
v zátoce naši, tam bude můj cíl,
vítr se zdvihá a měsíc je blíž,
zítra stín zmizí, dobře to víš.

Zlatokop Tom

Ruda Harnisch

G

Tom dostal jednou nápad, když přestal v boudě chrápat,

D7

že má se něco stát.

A že byl kluk jak jedle, tak rozhodl se hnedle

G G7

a odjel na Západ.

C

G

A7

D7

Z domova si sebral sílu, krumpáč, bibli, dynamit a pilu.

G

Mimo to prut a červy, do torny dal konzervy

A D7 G

a jel zlato vyhledat.

G

A7

R: Ty jsi to moje zlato, které mám tak rád,

D7 G C G

vždyť ty mi stojíš za to, život pro tě dát.

C G

Bez tebe zlato nic není,

A7 D7

jen ty jsi to moje haťa, paťa potěšení.

G

Zkrátka a dobře, ty jsi to moje zlato,

A7 D7 G

zlato kočičí.

Říkal, že je zlatokop, o zlato ani nezakop,
neznal, jak vypadá.

A jak tak dlouho kopal, tak dostal nato dopal
přešla ho nálada.

Sebral si svojí kytaru, dal si nalejt whisky, brandy v baru.

A za poslední nuget, tam holce koupil pugét

a přitom jí zazpíval.

R:

Zatracenej Život

Jan Vyčítal

G **G7** **C** **G**
To bylo v Dakotě po vejplatě,

D7
whisky jsem tam pašoval,

G **G7** **C** **G**
a že jsem byl sám jako kůl v plotě,

D7 **G**
s holkou jsem tam špásoval.

Šel jsem s ní nocí, jak vede stezka,
okolo červených skal,
než jsem jí stačil říct, že je hezká,
zpeněnej býk se k nám hnál.

C **G**
R: Povídám: jupí, čerte, jdi radši dál,

D7
pak jsem ho za rohy vzal,

G **G7** **C** **G**
udělal přemet a jako tur řval,

D7 **G**
do dále upaloval.

To bylo v Dawsonu tam v saloonu
a já jsem zase přebral,
všechny svý prachy jsem měl v talonu,
na život jsem nadával.
Zatracenej život, čert aby to spral,
do nebe jsem se rouhal,
než jsem se u baru vzpamatoval,
Belzebub vedle mě stál.

R:

Jó, rychle oplácí tenhleten svět,
než bys napočítal pět,
Dáblovým kaňonem musel jsem jet,
když jsem se navracel zpět.
Jak se tak kolíbám, uzdu v pěsti,
schylovalo se k dešti,
Belzebub s partou stál vprostřed cesty,
zavětril jsem neštěstí.

R:

Večerka

Zapad' den,
slunce svit
vymizel z údolí,
z temen hor.
Odpočiň,
každý kdos'
boží tvor.

V lesa klín
padl stín,
hasne již
vatry zář.
Svatý mír
kráčí z hor,
usíná
boží tvor.